

การพัฒนาผลิตภัณฑ์เยนทูเรียนไวน้ำตาลด้วยการใช้สารให้ความหวานทดแทน

DEVELOPMENT OF SUGAR-FREE DURIAN JAM PRODUCT BY REPLACEMENT WITH SWEETENERS

วิศวชนน์ นิลอนนท์, กุลพร พุทธมนี, สุพร สังข์สุวรรณ
สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร คณะเทคโนโลยีการเกษตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

E-mail: waritchon_n@hotmail.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เยนทูเรียนไวน้ำตาลด้วยการใช้สารให้ความหวานทดแทน (ซูคราโลส มอลทิทอล และสตีเวีย) โดยศึกษาชนิดและปริมาณที่เหมาะสมในการผลิตเยนทูเรียนผลการวิจัย พบว่าปริมาณเนื้อทูเรียนร้อยละ 40 ให้ลักษณะเนื้อสัมผัสแบบที่เรียบเนียนและมีความสามารถในการแผ่กระจายตัวที่ดี โดยชนิดของสารให้ความหวานทดแทนที่เหมาะสมที่สุด คือ ซูคราโลส ปริมาณร้อยละ 0.08 ซึ่งให้ความหนืดสูงที่สุด เท่ากับ 8.20 ± 0.03 cm/90s และให้ค่าพลังงานต่ำสุด เท่ากับ 2.92 ± 0.01 kcal/g รองลงมาคือ สตีเวียร้อยละ 0.16 และมอลทิทอลร้อยละ 60 โดยมีค่าความหนืดเท่ากับ 8.36 ± 0.02 และ 9.63 ± 0.03 cm/90s และมีค่าพลังงาน เท่ากับ 3.01 ± 0.01 และ 3.28 ± 0.02 kcal/g ตามลำดับ

คำสำคัญ: ทูเรียน, เยน, เยนทูเรียน, สารให้ความหวาน, ไวน้ำตาล

ABSTRACT

The main objective of this study was to develop sugar-free durian jam by replacing total sugar with sweeteners (sucralose maltitol and stevia). The studying the suitable types and quantities of durian jam production were investigated. The results showed that 40% of textures generated the appearance of a smooth jam texture and good spreadability. According to the study, the most suitable substitute sweetener was 0.08% sucralose with the highest viscosity (8.20 ± 0.03 cm/90s) and lowest energy (2.92 ± 0.01 kcal/g). The second most suitable sweetener were 0.16% stevia and 60% maltitol showing the viscosity of 8.36 ± 0.02 and 9.63 ± 0.03 cm/90s, and the energy values of 3.01 ± 0.01 and 3.28 ± 0.02 kcal/g, respectively.

Keywords : Durian, Jam, Durian jam, Sweetener, Sugar free

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

ทูเรียนเป็นผลไม้เศรษฐกิจที่มีผลผลิตมากที่สุดอยู่ในเขตภาคตะวันออก โดยเฉพาะจังหวัดจันทบุรี ทูเรียนมีคุณค่าทางโภชนาการสูง เช่น แป้ง น้ำตาล เส้น ไขอาหาร และสารที่มีคุณสมบัติเป็นกัน วิตามินและแร่ธาตุต่างๆ

ด้วยศักยภาพและความเป็นไปได้ในองค์ประกอบของทุเรียนดังกล่าว การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารจากทุเรียนในรูปแบบอื่นที่หลากหลายจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ประกอบกับมูลค่าของทุเรียนในปัจจุบันมีมูลค่าสูง ความต้องการผลิตภัณฑ์จากทุเรียนจึงมีมาก โดยเฉพาะการพัฒนาเพื่อเป็นสินค้าส่งออก การพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทแยมทุเรียนจึงเป็นรูปแบบหนึ่งที่ผู้บริโภคต่างชาติให้ความสนใจ แยมเป็นผลิตภัณฑ์ที่ปรุงจากผลไม้สดกับน้ำตาล มีลักษณะเป็นเจล ลักษณะกึ่งแข็งกึ่งเหลว มีการใช้น้ำตาลความเข้มข้นสูงเพื่อลดค่า a_w (water activity) และมีค่าความเป็นกรด-ด่างต่ำ จัดเป็นอาหารกลุ่มนี้มีความชื้นปานกลาง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากแยมเป็นผลิตภัณฑ์ที่ประกอบด้วยน้ำตาลจำนวนมาก ในขณะที่ปัจจุบันผู้บริโภคให้ความใส่ใจในอาหารเพื่อสุขภาพมากขึ้น ดังนั้น รูปแบบในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ควรตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ซึ่งมีรายงานวิจัยที่ได้ศึกษาการใช้สารให้ความหวานทดแทนน้ำตาลในแยมชนิดต่างๆ เช่น ปราิชาติ ดียปริญญา (2553) พัฒนาผลิตภัณฑ์แยมกลิ่นพัฟฟ์ มะละกอคลุกน้ำตาล จุฑามาศ นิวัฒน์และคณะ (2558) พัฒนาผลิตภัณฑ์แยมจากเสาวรสพัฟฟ์กุ้งเบอร์โดยใช้/molทิಥอลไซรัป มนัญญา คำวิระพิทักษ์ และคณะ (2559) พัฒนาแยมผลไม้ไทยด้วยฟรุกโตสไซรัปและชูคราโลส รัชดา ไวยประจงและคณะ (2561) พัฒนาแยมเคพกุ้งเบอร์พัลจังงานตัวหัวสารสกัดหัวหอม เป็นต้น ซึ่งผลการทดสอบดังกล่าวได้รับการยอมรับและให้ค่าพลังงานต่างจากแยมปกติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาผลิตภัณฑ์แยมจากทุเรียนในรูปแบบของแยมไร้น้ำตาล เพื่อให้เป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพใหม่สำหรับผู้บริโภค นอกจากจะช่วยเพิ่มมูลค่าของวัตถุคุณภาพแล้ว ยังช่วยเพิ่มความหลากหลายของรูปแบบผลิตภัณฑ์จากทุเรียนที่เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศไทย เป็นช่องทางเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร ชุมชน และชั้นสามารถ พัฒนางานวิจัยนี้ไปสู่กระบวนการผลิตในระดับอุตสาหกรรมได้อีกด้วย

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษานิดละเอียดและปริมาณของสารให้ความหวานที่เหมาะสมเพื่อทดแทนน้ำตาลในแยมทุเรียน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทุเรียน จัดเป็นไม้ผลเนื้องร่องมีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Durio zibethinus Murray* และเป็นผลไม้ที่มีกลิ่นเฉพาะตัว เนื่องจากมีส่วนผสมของสารประกอบกำมะถันรวมอยู่ด้วยในรูปเอทิล ไซโตรไดซัลไฟฟ์ (Ethyl hydrodisulfide) และไดอัลไคล์ โพลีซัลไฟฟ์ (Dialkyl polysulfides) หลายชนิด สารเหล่านี้เป็นสารสำคัญที่ทำให้เนื้อของผลทุเรียนสุกมีกลิ่นเฉพาะ ซึ่งสารเหล่านี้จะไม่พบรูปในเปลือกและเมล็ด ส่วนสารที่มีกลิ่นอื่นๆ เช่น เอทิลอะซีเตต (Ethyl acetate) ซึ่งให้กลิ่นผลไม้ (Fruity odor) ไทยเป็นผู้ผลิตและผู้ส่งออกทุเรียนรายใหญ่ของโลก โดยตลาดหลักของไทยได้แก่สาธารณรัฐประชาชนจีน ฮ่องกง และเวียดนาม การส่งออกส่วนใหญ่จะส่งออกในรูปทุเรียนสดประมาณร้อยละ 90 นอกนั้นเป็นทุเรียนแห้งๆ เช่น ทุเรียนกวนและทุเรียนอบแห้ง

แยม เป็นผลิตภัณฑ์ที่ปรุงจากผลไม้ซึ่งอาจเป็นผลไม้ทั้งผล ผลไม้เป็นชิ้น เนื้อผลไม้ หรือผลไม้บั่น ผสมกับน้ำตาลหรือสารให้ความหวานชนิดอื่น จะผสมน้ำผลไม้หรือน้ำผลไม้เข้มข้นด้วยกีดี มีลักษณะเป็นเจล แยมมีลักษณะกึ่งเหลวมีความชื้นเนียวพอเหมาะสม สามารถปิดหรือห้ามน้ำมันปั่งได้ การปรุงแยมเป็นการดูดซับอาหาร โดยการใช้น้ำตาลความเข้มข้นสูง เพื่อลดค่า a_w และมีความเป็นกรด-ด่างต่ำ เพื่อป้องกันการเจริญของจุลทรรศ์ จัดอยู่ในกลุ่มอาหารที่มีความชื้นปานกลาง (Intermediate moisture food) การเกิดเจลของแยมเกิดจากกรด น้ำตาล และเพกตินผสมกันในสัดส่วนที่เหมาะสม (ทัศนา ศิริโรจน์, 2558)

สารให้ความหวานแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ตามคุณค่าทางโภชนาการ คือ สารให้ความหวานที่มีคุณค่าทางโภชนาการและสารให้ความหวานที่ไม่มีคุณค่าทางโภชนาการ โดยสารให้ความหวานที่มีคุณค่าทางโภชนาการได้แก่ น้ำตาลซูโครส น้ำตาลกลูโคส น้ำตาลฟрукโตส มีรสหวานที่ผู้บริโภคทั่วไปคุ้นชินและยอมรับแต่หากบริโภคมากเกินไป อาจทำให้เกิดโรคฟันผุ โรคอ้วน โรคแทรกซ้อนอื่นๆ ตามมา เช่น โรคเบาหวาน โรคหัวใจ เป็นต้น สำหรับน้ำตาลแอลกอฮอล์ให้พลังงานแกร่งกว่าไม่ทำให้เกิดฟันผุ จำเป็นต้องใช้อินซูลินในการย่อย แต่ไม่ควรบริโภคเกิน 20-40 กรัมต่อวัน เนื่องจากอาจมีผลทำให้เกิดการระบบห้องตัวอย่างได้แก่ ช่องท้อง แมวนิทออล ไซลิทออล ไอโซมอลต์ มาลิทออล แคลคติทออล และ ทากาโลส เป็นต้น ส่วนสารให้ความหวานที่ไม่มีคุณค่าทางโภชนาการ ได้แก่ แอสพาร์เทน แซคคาเริน อะซีซัลเฟน โพแทสเซียม ซูคราโลส นีโอดเอม และสตีเวีย เป็นต้น สารให้ความหวานกลุ่มนี้ให้ความหวานมากไม่ให้พลังงาน จึงเหมาะสมสำหรับผู้ที่ต้องการลดน้ำหนัก หรือผู้ป่วยโรคเบาหวาน โดยไม่ทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดสูงขึ้น (พิชญาณิ พชรลักษ์ทองและบุญทริกา รัตนตรัยวงศ์, 2557)

รายงานวิจัยที่ได้ศึกษาการใช้สารให้ความหวานทดแทนน้ำตาลใน雁ย มีดังนี้ ประชาติ ตีย์ ปรีชญา (2553) พัฒนาผลิตภัณฑ์เยนกัวพสมะละกอต้นน้ำตาล พบว่าผู้ทดสอบมีความชอบเฉลี่ยด้านสี กลิ่น ของ雁ย ความเข้มของเจล การแผ่กระจายของ雁ย รสหวาน รสเบร์วี่ และคะแนนความชอบรวมอยู่ระหว่างชอบปานกลางถึงชอบมาก และให้พลังงาน 2.12 kcal/g และมีปริมาณน้ำตาลทั้งหมด 18.34 g/100 g เทียบกับ雁ยสูตรปกติที่ให้พลังงาน 2.82 kcal/g และมีปริมาณน้ำตาลทั้งหมด 69.54 g/100 g ฤาษามาศ นิวัฒน์และคณะ (2558) พัฒนาผลิตภัณฑ์เยนจากสาหรับสมเคกูสเบอร์ โดยใช้น้ำอุ่นทิ thoal ไซรัปทดแทนน้ำตาล พบว่ามีค่าพลังงานน้อยกว่า雁ยสูตรปกติร้อยละ 30 และมีอายุการเก็บรักษาประมาณ 2 เดือน ได้รับคะแนนความชอบโดยรวมจากผู้ทดสอบกับผู้บริโภคอยู่ในระดับชอบปานกลาง สุภาพร อภิรัตนานุสรณ์ (2554) พัฒนา雁ยมังคุดแคคลอรี่ต่ำ โดยใช้น้ำอุ่นทิ thoal ทดแทนน้ำตาลทั้งหมดและเติมเปลือกมังคุดปริมาณร้อยละ 12 พบว่าผู้ทดสอบให้การยอมรับให้ค่าพลังงาน 2.09 kcal/g ซึ่งมีค่าลดลงต่ำกว่า雁ยมังคุดสูตรน้ำตาล (2.63 kcal/g) มนัญญา คำวิริยะพิทักษ์ และคณะ (2559) พัฒนา雁ยผลไม้ไทยด้วยฟruktootis ไซรัปและซูคราโลสทดแทนซูโครส พบว่าการใช้ซูคราโลสทดแทนซูโครสร่วมกับฟruktootis ไซรัป มีการยอมรับมากกว่าการใช้ซูโครสเพียงอย่างเดียว ซึ่งสามารถทดแทนซูโครสได้ถึงร้อยละ 50 รัชนี ไชยประจงและคณะ (2561) พัฒนา雁ยเคกูสเบอร์พลังงานต่ำสำหรับผู้ป่วยเบาหวาน โดยใช้สารสกัดหญ้าหวานทดแทนน้ำตาล พบว่า雁ยเคกูสเบอร์สามารถลดปริมาณน้ำตาลลงได้ร้อยละ 75 โดยใช้สารสกัดหญ้าหวานที่ 250 ppm ซึ่งได้คะแนนเนื้อสัมผัสและความชอบโดยรวมมากกว่าสูตรอื่น ๆ Vilela et al. (2015) พัฒนา雁ยสตอเบอร์ ราสเบอร์ และเชอร์รี่ โดยใช้ฟruktootis ชอร์บิ thoal และฟruktootis โอลิโภชคาไรด์ (Fructo - oligosaccharides, FOS) โดยแยกที่ใช้ชอร์บิ thoal และ FOS สามารถลดค่าพลังงานและค่า glycemic index ได้ และในกรณีของ FOS ยังช่วยเพิ่มเติมไขอาหารด้วย นอกจากนี้การใช้สารให้ความหวานร่วมกันระหว่างฟruktootis และ FOS หรือชอร์บิ thoal และ FOS ยังสามารถลดค่าพลังงานใน雁ยได้ร้อยละ 51 และ 68 ตามลำดับ

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 ศึกษาปริมาณน้ำอุ่นและน้ำทุเรียนที่เหมาะสมในการผลิต雁ย

การเตรียมส่วนของน้ำทุเรียน โดยนำเนื้อทุเรียนพันธุ์หม่อนทอง อายุการเก็บเกี่ยว 120 วันผ่านน้ำสะอาดในอัตราส่วน 1:1 ผ่านกระบวนการอุ่นและเย็นและกรอง โดยใช้เครื่องสกัดแยกน้ำผลไม้ น้ำทุเรียนที่สกัด

แยกได้นำมาทดสอบกับส่วนของเนื้อทุเรียน โดยศึกษาปริมาณเนื้อทุเรียนที่ระดับร้อยละ 10 20 30 40 และ 50 นำส่วนของเนื้อและน้ำทุเรียนเทลงทดสอบในกระหงทองเหลือง ให้ความร้อนอุณหภูมิประมาณ 70 องศาเซลเซียส กวนตลอดเวลา และปรับสภาพความเป็นกรด-ด่างด้วยกรดซิตริก_acid ให้อยู่ในช่วง 2.8-3.5 รอให้เดือดเป็นเวลา 5 นาที ผสมเพคตินร้อยละ 1 ให้ความร้อนต่อจนส่วนของเนื้อทุเรียนมีอุณหภูมิสูงถึง 104-105 องศาเซลเซียส จากนั้นลดอุณหภูมิลงที่ 90 องศาเซลเซียส บรรจุเย็นในขวดแก้วที่ผ่านการต้ม มาเชือดแล้ว ปิดฝาให้สนิท ทำให้เย็น และวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพและทางเคมี

4.2 ศึกษาชนิดและปริมาณสารให้ความหวานที่เหมาะสมในการผลิตเย็น

นำสัดส่วนปริมาณเนื้อและน้ำทุเรียนที่เหมาะสมจากข้อ 4.1 ศึกษาชนิดและปริมาณสารให้ความหวาน 3 ชนิด คือ ชูคราโอลร้อยละ 0.06 0.08 และ 1.00 มอลิทอลร้อยละ 50 60 และ 70 และสตีเวียร้อยละ 0.14 0.16 และ 0.18 โดยเทียบค่า relative sweetness กับปริมาณชูคราสที่เหมาะสมร้อยละ 30 40 และ 50 แยกที่ได้นำมาวิเคราะห์คุณภาพเบื้องต้น ในด้านลักษณะปราภูมิและการกระจายตัว ด้วยการปอกแยมลงบนแผ่นขนมนึ่ง ตั้งเกต ลักษณะความหนืด การกระจายตัวของเจล ความขุ่นและสีที่ปรากฏ จากนั้นเลือกชนิดและปริมาณสารให้ความหวานที่ให้ลักษณะคุณภาพที่เหมาะสมที่สุดในแต่ละชนิดมารดิและวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพและทางเคมี และศึกษาอายุการเก็บรักษาเป็นระยะเวลา 14 วัน ที่อุณหภูมิ 27 ± 2 องศาเซลเซียส โดยวิเคราะห์ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด และปริมาณเยสต์-รา (AOAC, 2000) วางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) วิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลทางสถิติ โดย Analysis of Variance และเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

4.3 การตรวจสอบคุณภาพทางกายภาพและเคมี

วัดค่าความหนืดด้วย Bostwick consistometer ค่าสีด้วยแผ่นเทียบสี (Color chart) ปริมาณของเจลที่คลายได้ทั้งหมด (Total soluble solid, TSS) ด้วย Hand refractometer วัดค่าความเป็นกรด-ด่าง ด้วย pH meter วิเคราะห์ความชื้นตามวิธี AOAC (2000) และวัดค่า a_w ด้วย Water activity meter วิเคราะห์ค่าพลังงาน ด้วย Bomb colorimeter และปริมาณกรดทั้งหมด ตามวิธีมาตรฐาน AOAC (2000)

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาปริมาณเนื้อและน้ำทุเรียนที่เหมาะสมในเย็นทุเรียน

ผลการวิจัยพบว่าการเพิ่มสัดส่วนของปริมาณเนื้อทุเรียนสูงขึ้นมีผลต่อ TSS เพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ (ตารางที่ 1) โดยที่ระดับเนื้อทุเรียนร้อยละ 10 และ 20 ไม่มีความแตกต่างกัน ขณะที่ปริมาณเนื้อทุเรียนที่ร้อยละ 30 40 และ 50 มีปริมาณ TSS ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\leq0.05$) ส่วนปริมาณกรดลดลงและค่าความเป็นกรด-ด่างไม่มีความแตกต่าง โดยเนื้อเย็นมีความหนืดมากขึ้นตามลำดับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากลักษณะปราภูมิ พบร่วมกับลักษณะของเย็นที่มีปริมาณเนื้อทุเรียนร้อยละ 40 และ 50 แยกมีลักษณะเนื้อสัมผัสที่เรียบเนียน เมื่อทดสอบการกระจายตัวบนขนมนึ่ง พบร่วมกับการกระจายตัวที่สม่ำเสมอ โดยไม่มีความแตกต่างกัน ดังนั้นจึงเลือกแยกที่มีปริมาณเนื้อทุเรียนร้อยละ 40 เพื่อนำไปศึกษาในขั้นตอนต่อไป

5.2 ผลการศึกษาชนิดและปริมาณสารให้ความหวานที่เหมาะสมในเย็นทุเรียน

ผลการศึกษาสารให้ความหวาน 3 ชนิด โดยเปรียบเทียบกับชูคราส ในระดับความเข้มข้นที่แตกต่างกัน โดยใช้เนื้อทุเรียนร้อยละ 40 พบร่วมกับทุเรียนที่ใช้ชูคราส (ตารางที่ 2) ปริมาณร้อยละ 50 มีปริมาณ TSS สูงที่สุด (65°Brix) ซึ่งตรงตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุข 2543 กำหนดไว้ว่าผลิตภัณฑ์เย็น ต้องมีปริมาณ

TSS ไม่น้อยกว่า 65 °Brix อีกทั้งยังมีลักษณะปراภูที่ดี และมีการกระจายตัวที่สม่ำเสมอ ดังนั้นจึงเลือกปริมาณ ชูโคโรสที่ร้อยละ 50 เพื่อทำการศึกษาต่อไป ในขณะเดียวกันผลการวิเคราะห์ปริมาณสารให้ความหวาน ชู卡拉โอล นอลทิಥอล และสตีเวีย (ตารางที่ 3-5) มีลักษณะปراภู และการกระจายตัวที่ไม่ต่างกัน ยกเว้นนอลทิಥอลที่มีปริมาณ TSS มากขึ้นเมื่อปริมาณสารให้ความหวานเพิ่มขึ้น จึงนำมาคำนวณค่า relative sweetness เทียบเท่ากันเช่น ทุเรียนที่ใช้ชูโคโรสร้อยละ 50 และหาระดับปริมาณสารให้ความหวานที่เท่ากันของชู卡拉โอล นอลทิಥอล และสตีเวียที่ใช้คือร้อยละ 0.08 ร้อยละ 60 และร้อยละ 0.16 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพและทางเคมีของเยนทุเรียนที่ระดับปริมาณเนื้อทุเรียนที่แตกต่างกัน

Durian(%)	TSS (°Brix)	Acidity ^{ns} (%)	pH ^{ns}	Viscosity (cm)
10	65.34±0.10 ^d	2.11±0.02	4.10±0.01	3.34±0.29 ^a
20	65.89±0.18 ^d	2.10±0.05	4.10±0.02	2.50±0.01 ^b
30	66.45±0.09 ^c	2.05±0.04	4.11±0.03	1.93±0.07 ^c
40	67.79±0.15 ^b	2.04±0.08	4.11±0.03	1.41±0.25 ^d
50	68.54±0.12 ^a	2.01±0.05	4.13±0.01	1.22±0.08 ^e

หมายเหตุ : ^{abcde} ตัวอักษรที่กำกับค่าเฉลี่ยที่ต่างกัน หมายถึงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

^{ns} ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

5.3 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของเยนทุเรียน

จากการศึกษานิดและปริมาณของสารให้ความหวานที่เหมาะสมเบื้องต้น ได้เลือกปริมาณสารให้ความหวานที่เหมาะสมที่สุดจากสารให้ความหวานในแต่ละชนิดน้ำวิเคราะห์คุณภาพของผลิตภัณฑ์ คือชู卡拉โอล ร้อยละ 0.08 นอลทิಥอลร้อยละ 60 และสตีเวียร้อยละ 0.16 โดยผลการวิเคราะห์คุณภาพ ดังนี้

ตารางที่ 2 ปริมาณชูโคโรสที่เหมาะสมต่อผลิตภัณฑ์เยนทุเรียนโดยใช้เนื้อทุเรียนร้อยละ 40

คุณลักษณะ	ชูโคโรสร้อยละ 30	ชูโคโรสร้อยละ 40	ชูโคโรสร้อยละ 50
TSS (°Brix)	53	59	65
ลักษณะปراภู	เนื้อกึ่งแข็งกึ่งเหลว มีความกรุ่นเล็กน้อย	เนื้อกึ่งแข็งกึ่งเหลว มีสีที่อ่อนลง/มีความใส	เนื้อกึ่งแข็งกึ่งเหลว มีสีที่เข้มขึ้น/มีความใสเพิ่มขึ้น
การกระจายตัว	กระจายตัวได้ดี มีความหนืด เล็กน้อย ไม่มีเศษข้นน้ำปั้งติด	มีกระจายตัวได้ดี	กระจายตัวได้ดี มีความสม่ำเสมอ

ตารางที่ 3 ปริมาณซูคราโลสที่เหมาะสมต่อผลิตภัณฑ์แยมทุเรียน โดยใช้เนื้อทุเรียนร้อยละ 40

คุณลักษณะ	ซูคราโลสร้อยละ 0.06	ซูคราโลสร้อยละ 0.08	ซูคราโลสร้อยละ 0.10
TSS ($^{\circ}$ Brix)	29	29	29
ลักษณะปรากฏ	มีลักษณะข้นเหลว ไม่ตกรถึก มีสีเหลือง ไม่ใส มีความชุ่น เนื้อแยมมีความละเอียด รวมเป็นเนื้อดีเยกวัน ไม่มีความแตกต่างกัน		
การกระจายตัว	กระจายตัวได้ดี มีความสม่ำเสมอ เมื่อปั่นลงบนหม้อปั่นไม่มีเศษขนมปังติด		

ตารางที่ 4 ปริมาณmolทิ thoที่เหมาะสมต่อผลิตภัณฑ์แยมทุเรียน โดยใช้เนื้อทุเรียนร้อยละ 40

คุณลักษณะ	molทิ thoร้อยละ 50	molทิ thoร้อยละ 60	molทิ thoร้อยละ 70
TSS ($^{\circ}$ Brix)	62	66	70
ลักษณะปรากฏ	เนื้อกึ่งแข็งกึ่งเหลว	เนื้อกึ่งแข็งกึ่งเหลว	เนื้อกึ่งแข็งกึ่งเหลว
	มีสีเหลืองที่เข้มเล็กน้อย	มีสีเหลืองเล็กน้อย	มีสีเหลืองอ่อน
	และมีความไส้แน่นที่สุด	และมีความไส้เพิ่มขึ้น	และมีความไส้มากที่สุด
การกระจายตัว	กระจายตัวได้ดี มีความสม่ำเสมอ	กระจายตัวได้ดี สม่ำเสมอ	กระจายตัวได้ดี มีความสม่ำเสมอ
	สม่ำเสมอ ไม่มีเศษขนมปังติด	ไม่มีเศษขนมปังติด	ไม่มีเศษขนมปังติด

ตารางที่ 5 ปริมาณสตีเวียที่เหมาะสมต่อผลิตภัณฑ์แยมทุเรียน โดยใช้เนื้อทุเรียนร้อยละ 40

คุณลักษณะ	สตีเวียร้อยละ 0.14	สตีเวียร้อยละ 0.16	สตีเวียร้อยละ 0.18
TSS ($^{\circ}$ Brix)	29	29	29
ลักษณะปรากฏ	มีลักษณะข้นเหลว ไม่ตกรถึก มีสีเหลืองชุ่น เนื้อแยมมีความละเอียดรวมเป็น เนื้อดีเยกวัน ไม่มีความแตกต่างกัน		
การกระจายตัว	กระจายตัวได้ดี มีความสม่ำเสมอเมื่อปั่นลงบนหม้อปั่น ไม่มีเศษขนมปังติด		

(1) ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพของแยมทุเรียน (ตารางที่ 6)

(1.1) ค่าสี เมื่อเทียบสีแยมทุเรียนน้ำตาลซูโคส ซูคราโลส molทิ tho และสตีเวีย พบว่าได้ค่าสี ดังนี้ GREYED -ORANGE GROUP 164A, GREYED -YELLOW GROUP 162A, GREYED – YELLOW GROUP 163A และ GREYED – YELLOW GROUP 161A ตามลำดับ

(1.2) ความหนืด พบว่าซูคราโลสให้ความหนืดสูงที่สุด ($8.20 \pm 0.03 \text{ cm}/90\text{s}$) โดยไม่มีความแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับแยมทุเรียนที่ใช้สตีเวีย ($8.36 \pm 0.02 \text{ cm}/90\text{s}$) แต่ในขณะเดียวกันแยม ทุเรียนที่ใช้ซูคราโลสและสตีเวีย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) กับแยมทุเรียนซูโคส ($10.14 \pm 0.08 \text{ cm}/90\text{s}$) และ molทิ tho ($9.63 \pm 0.03 \text{ cm}/90\text{s}$)

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพในเยนทุเรียนที่ใช้สารให้ความหวานชนิดต่างๆ

องค์ประกอบ	ชูโครส	ชูคราโลส	มอลทิಥอล	สตีเวีย
สี	GREYED -	GREYED -	GREYED -	GREYED -
	ORANGE	YELLOW	YELLOW	YELLOW
	GROUP 164A	GROUP 162A	GROUP 163A	GROUP 161A
ความหนืด (cm/90s)	10.14±0.08 ^a	8.20±0.03 ^b	9.63±0.03 ^a	8.36±0.02 ^b

หมายเหตุ : ^{a,b} ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรต่างกันตามแนวอนแสตนซึ่งความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

(2) ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางเคมีและค่าพลังงานของเยนทุเรียน (ตารางที่ 7)

(2.1) ปริมาณ TSS พบว่าเยนทุเรียนจากมอลทิಥอล มีปริมาณ TSS มากที่สุด ($66.67 \pm 0.58^{\circ}\text{Brix}$) โดยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับเยนทุเรียนจากชูโครส ($65.67 \pm 0.58^{\circ}\text{Brix}$) แต่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) กับเยนทุเรียนจากชูคราโลส และสตีเวีย ในขณะที่เยนทุเรียนจากชูคราโลสและสตีเวียไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

(2.2) ค่าความเป็นกรด-ด่าง พบว่าเยนทุเรียนจากชูคราโลส (4.38 ± 0.01) กับสตีเวีย (4.38 ± 0.02) มีค่าความเป็นกรด-ด่างต่ำสุด โดยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) แต่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และมอลทิಥอล (4.43 ± 0.02) โดยเยนทุเรียนจากชูโครสและมอลทิಥอล ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

(2.3) ความชื้น พบว่าเยนทุเรียนจากสตีเวียมีปริมาณความชื้นสูงที่สุด (ร้อยละ 68.62 ± 1.68) โดยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับเยนทุเรียนชูคราโลส (ร้อยละ 67.03 ± 0.87) แต่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และมอลทิಥอล (ร้อยละ 21.47 ± 0.92) โดยเยนทุเรียนจากชูโครสและมอลทิಥอล ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

(2.4) ค่า a_w พบว่าเยนทุเรียนจากชูคราโลส มีค่า a_w สูงที่สุด (ร้อยละ 0.91 ± 0.02) โดยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับเยนทุเรียนจากสตีเวีย (ร้อยละ 0.90 ± 0.01) แต่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และมอลทิಥอล (ร้อยละ 0.82 ± 0.01) โดยที่เยนทุเรียนจากชูโครส และมอลทิಥอล ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

(2.5) ค่าพลังงาน พบร่วมเยนทุเรียนจากชูคราโลสให้ค่าพลังงานน้อยที่สุด ($2.92 \pm 0.01 \text{kcal/g}$) โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) กับเยนทุเรียนจากชูโครส ($4.25 \pm 0.02 \text{kcal/g}$) และมอลทิಥอล ($3.28 \pm 0.02 \text{kcal/g}$) และสตีเวีย ($3.01 \pm 0.01 \text{kcal/g}$)

(3) ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางจุลินทรีย์

ผลการวิเคราะห์ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด พบร่วมเยนทุเรียนที่มีอายุการเก็บรักษา 14 วันและเยนทุเรียนจากสตีเวียที่มีปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดเท่ากับ $8.07 \times 10^4 \text{ CFU/g}$ เยนทุเรียนจากชูคราโลสมีจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดเท่ากับ $2.00 \times 10^3 \text{ CFU/g}$ ในขณะที่เยนทุเรียนจากชูโครสและมอลทิಥอล ไม่พบการเจริญของจุลินทรีย์ทั้งหมดในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ส่วนปริมาณยีสต์-ราในเยนทุเรียนจากชูโครส ชูคราโลสและมอลทิಥอล ไม่พบปริมาณยีสต์-รา ในช่วงอายุการเก็บรักษา 14 วัน ในขณะที่เยนทุเรียนจากสตีเวียพบการเจริญของยีสต์-รา จำนวนเท่ากับ $1.20 \times 10^5 \text{ CFU/ml}$

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางเคมีและค่าพลังงานในแยนทุเรียนที่ใช้สารให้ความหวานชนิดต่างๆ

องค์ประกอบ	ซูโครส	ซูคราโลส	มอลทิಥอล	สตีเวีย
TSS ($^{\circ}$ Brix)	65.67 $\pm$ 0.58 ^a	29.33 $\pm$ 0.58 ^b	66.67 $\pm$ 0.58 ^a	29.33 $\pm$ 0.58 ^b
ค่าความเป็นกรด-ด่าง	4.41 $\pm$ 0.01 ^a	4.38 $\pm$ 0.01 ^b	4.43 $\pm$ 0.02 ^a	4.38 $\pm$ 0.02 ^b
ความชื้น (%)	19.60 $\pm$ 4.82 ^a	67.03 $\pm$ 0.87 ^b	21.47 $\pm$ 0.92 ^a	68.62 $\pm$ 1.68 ^b
Water activity (a_w)	0.82 $\pm$ 0.01 ^b	0.91 $\pm$ 0.02 ^a	0.81 $\pm$ 0.01 ^b	0.90 $\pm$ 0.01 ^a
ค่าพลังงาน (kcal/g)	4.25 $\pm$ 0.02 ^a	2.92 $\pm$ 0.01 ^d	3.28 $\pm$ 0.02 ^b	3.01 $\pm$ 0.01 ^c

หมายเหตุ : ^{abcd} ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรต่างกันตามแนวโน้มแสดงถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

6. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยนิดและปริมาณสารให้ความหวานที่ระดับต่างๆ พบว่าปริมาณสารให้ความหวานที่ดีที่สุดของแต่ละชนิด คือ ซูโครสที่ร้อยละ 50 ซูคราโลสร้อยละ 0.08 มอลทิಥอลร้อยละ 60 และสตีเวียร้อยละ 0.16 เนื่องจากให้ลักษณะปราศจาก การกระจายตัวดีที่สุด และมีปริมาณ TSS 65 $^{\circ}$ Brix ตรงตามที่ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (2543) กำหนดไว้ว่าผลิตภัณฑ์แย่มต้องมีปริมาณ TSS ในน้ำอยกว่า 65 $^{\circ}$ Brix โดยสารให้ความหวานทั้ง 3 ชนิด แต่ละระดับไม่มีความแตกต่างกันในลักษณะปราศจาก การกระจายตัว และปริมาณ TSS แต่มีความแตกต่างกันที่รสชาติ (ความหวาน) จึงได้เลือกปริมาณสารให้ความหวานที่ระดับดังกล่าว จากทำการเปรียบเทียบค่า relative sweetness ของสารให้ความหวานแต่ละชนิดกับค่า relative sweetness ของซูโครส พบว่า ซูคราโลสมีค่า relative sweetness เท่ากับ 600 มอลทิಥอลมีค่า relative sweetness เท่ากับ 80 สตีเวียมีค่า relative sweetness เท่ากับ 300 (ณัฐรัตน์ ศรีสังวาล, 2555) ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ พบว่าแยนทุเรียนจากซูคราโลสมีความหนืดสูงที่สุดเท่ากับ 8.20 ± 0.03 cm/90s ในขณะที่แยนน้ำตาลซูโครสให้ความหนืดน้อยที่สุด 10.14 ± 0.08 cm/90s เนื่องจากการเกิดเจลของเพคตินที่ใช้เป็นชนิด High methoxyl pectin จึงสามารถเกิดระบบเจลได้เมื่อร่วมกับกรดและน้ำตาลที่ความเข้มข้นสูง (สุภาพร อภิรัตนานุสรณ์, 2554) ซึ่งการใช้เพคตินไม่ได้มีผลต่อความหนืดเพียงอย่างเดียว แต่มีผลต่อลักษณะปราศจากด้านสีของผลิตภัณฑ์ด้วยจึงทำให้มีสีที่แตกต่างกัน และสีของผลิตภัณฑ์แยนทุเรียนอยู่ในกลุ่ม GREYED - ORANGE GROUP16A ถึง GREYED -YELLOW GROUP161A-163A มีลักษณะเป็นเศษสีส้มเทาจนถึงสีเหลืองเหลา ซึ่งเป็นผลสีที่ผู้ทดสอบให้การยอมรับในระดับปานกลาง

สารให้ความหวานมีผลต่อปริมาณความชื้น ค่า a_w ปริมาณกรด และอัตราการเก็บรักษา โดยแยนทุเรียนจากซูโครสและมอลทิಥอลมีปริมาณความชื้นน้อยกว่าแยนทุเรียนจากซูคราโลสและสตีเวีย มอลทิಥอลเป็นสารกุ่มพอลิออล มีคุณสมบัติเป็นสารดูดความชื้นน้อย (Low hygroscopic) และสารคงความชื้น (Humectants) (Nabor, 2001) จึงสามารถกักเก็บความชื้นไว้ในระบบเจล ซึ่งเป็นระบบที่ชั้นช่องทำให้น้ำระเหยออกไปได้น้อยทำให้ค่าความชื้นลดลง อีกทั้งมีหนูไฮดรอกซิคลิคที่สามารถดึงดูดความเป็นชื้นของน้ำได้และเกิดพันธะไฮโดรเจนกับน้ำ จึงส่งผลให้ค่า a_w ลดต่ำลงด้วย (ณัฐรัตน์ ศรีสังวาล, 2555) โดยค่า a_w ของแยนทุเรียนพบว่าอยู่ในช่วงร้อยละ 0.81-0.91 ค่า a_w ดังกล่าว มีผลต่อการเริ่มต้นของการหดตัวของจุลินทรีย์ในแยนทุเรียน โดยปกติค่า a_w ที่เหมาะสมของแยนทุเรียนอยู่ที่ร้อยละ 0.75 (สุพจน์ คงเครวงศ์, 2556) ดังนั้นแยนทุเรียนจากซูคราโลสและสตีเวียนั้นจึงมีอัตราการเก็บรักษาที่สั้นกว่าแยนทุเรียนจากซูโครสและมอลทิಥอล โดยเฉพาะแยนจากสตีเวียที่น้ำหนักจุลินทรีย์ทั้งหมดถูกกินเกลนท์มาตราฐาน โดยผลที่วิเคราะห์ได้มีค่าความเป็นกรด-ด่างสูงกว่าที่กำหนดไว้ ซึ่งมีผลต่ออัตราการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ที่ลดลงด้วย สำหรับค่าพลังงานพบว่าแยนทุเรียนจากซูคราโลสให้ค่าพลังงานน้อยที่สุด รองลงมาคือ สตีเวีย และมอลทิಥอล เนื่องจากซูคราโลสเป็นสารให้ความหวานชนิดไม่ให้พลังงานแก่ร่างกายและใช้ในปริมาณที่น้อย

(ณัฐรัตน์ ศรีสังวาล, 2555) ดังนั้นผลการศึกษาปริมาณและชนิดสารให้ความหวานในเย็นทุเรียนในแต่ของ การลดค่าพลังงานเพื่อทดสอบการใช้ชูโครส การเลือกใช้ชูโคราโอลสามารถใช้แทนชูโครสได้โดยให้ค่าพลังงานที่ น้อยที่สุด

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

- (1) เป็นทางเลือกให้กับผู้บริโภคเพื่อสุขภาพ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการค้า

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- (1) ศึกษาการสารให้ความหวานชนิดอื่น เช่น นอลทิಥอล หรือใช้สารให้ความหวานร่วมกัน มากกว่า 1 ชนิด เช่นน้ำตาลชูโครสร่วมกับชูโคราโอล หรือชูโคราโอลร่วมกับนอลทิಥอล เป็นต้น

8. กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากกองทุนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประจำปีงบประมาณ 2562

9. เอกสารอ้างอิง

จุฑามาศ นิวัฒน์, ปิยะกรณ์ เขื่อมชัยตระกูล, และณัฐรุณิ คงลาว. (2558). การพัฒนาผลิตภัณฑ์เย็นผลไม้เพื่อ สุขภาพของกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดเชียงราย. วารสารการพัฒนา ชุมชนและคุณภาพชีวิต, 3(2), 151-159.

ณัฐรัตน์ ศรีสังวาล. (2555). การปรับปรุงคุณค่าทางโภชนาการของขนมอาลัวและฟอยทอง โดยการใช้สารให้ ความหวานทดแทนน้ำตาล. ภาคนิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร. มหาวิทยาลัย ศิลปากร.

ทัศนา ศิริโชติ. (2558). การพัฒนาผลิตภัณฑ์เย็นสำราญ. สาขา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

ประชาติ ดียปรีชญา. (2553). รายงานวิจัยการพัฒนาผลิตภัณฑ์เย็นกล้วยผสมมะละกอน้ำตาล.

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 27 ตุลาคม 2562, จาก

<http://science.payap.ac.th/research/wp-content/uploads/2015/10/0989y53p001.pdf>.

พิชญาณิน เพชรส้อนทอง และปุณฑริกา รัตนศรีวงศ์. (2559). น้ำตาลและสารให้ความหวานกับแนวทาง การบริโภคในยุคปัจจุบัน. วารสารเกษตรพระอมเกล้า, 32(1), 77-86.

มนัญญา คำชีระพิทักษ์, พวยอน รอดเล็ก, นรกฤต กิจเจ, ศุภิญญา สิงห์ทอง, เบญจางค์ อัจฉริยะโพธ, จุฬารัตน์ พงษ์โนนรี, กนกวรรณ บุญจะตระกูล, ทรงพลชนกุลท์ นฤครัตน์อินแปลง และเบญจพรรณ บุรวัฒน์. (2559). ผลของสารให้ความหวานฟрукโตไซรัป และชูโคราโอลที่มีต่อคุณลักษณะบางประการของเย็น ผลไม้ผสม. วารสารวิจัยและพัฒนาไถಯองกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, 11(2), 15-23.

รัชนี ไสยประจง, สุรพงษ์ พินิกกลาง, และวิจิตร บำบูรุงนook. (2561). การพัฒนาเย็นเคกุสเบอร์รี่พลั๊งงานทำ สำหรับผู้ป่วยเบาหวาน. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร, 49(2), 65-68.

สุพจน์ ดุรงค์เศรุวงศ์. (2556). ความสำคัญของการตรวจคุณภาพมิและความชื้นในอุดสาหรูอาหาร.

Technology Production, 40(229), 85-88.

สุกaphor อภิรัตนานุสรณ์. (2554). การพัฒนา改良น้ำผึ้งคุณภาพด้วยเครื่องมือทางเคมี. *วารสารวิจัย มข.*, 16(7), 825-834.

AOAC. (2000). *Official Methods of Analysis*. 17thed. Maryland : The Association of Official Analytical Chemists.

Nabors,B.O.L. & Gelardi, C.R. (1991). *Alternative Sweeteners*: Second Edition. New York : Revised and Expanded. Marcel Dekker, Inc.

Vilela, A., Matos, S., Abraão, A.S., Lemos, A.M, & Nunes, F.M. (2015). Sucrose Replacement by Sweeteners in Strawberry, Raspberry, and Cherry Jams: Effect on the Textural Characteristics and Sensorial Profile-A Chemometric Approach. *J. of Food Processing*, 2015, 1-14.

NATIONAL AND
INTERNATIONAL
**SRIPATUM
UNIVERSITY
CONFERENCE
2020**

SPUCON 18 DECEMBER

Sripatum University, Bangkok, Thailand

2020

หนังสือประมวลบทความ
การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 15
เรื่อง การวิจัยและนวัตกรรมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

The Proceedings of the 15th National and International
Sripatum University Conference
: Research and Innovations to Sustainable Development

Organized by Sripatum University (SPU), The Social Science Research Association of Thailand (SSRAT),
Thai Academy of Science and Technology (TAST), Multi Mentoring System 3 (MMS3),
Prachachuen Research Network (PRN), and Journal Network of Social Sciences and Humanities (JSH)

หนังสือประมวลบทความ (Proceedings)

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 15 ประจำปี 2563
เรื่อง การวิจัยและนวัตกรรมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

(Research and Innovations to Sustainable Development)

วันศุกร์ที่ 18 ธันวาคม 2563

รวมโดย

คณะกรรมการพิจารณาผลงาน

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประจำปี 2563

ออกแบบปกโดย งานกราฟิกและศิลปกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

จัดรูปเล่มโดย รองพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

- บทความทุกเรื่อง ได้รับการตรวจสอบทางวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ข้อความและเนื้อหาและบทความที่ตีพิมพ์เป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว มิใช่ความคิดเห็นและความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยศรีปทุม
- การคัดลอกอ้างอิงต้องดำเนินการตามการปฏิบัติในหนังสือวิชาการทั่วไป และสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

สารบัญความ (ต่อ)

หน้า

พฤติกรรมด้านทานแผ่นดินไวางของโครงสร้างอาคารพาณิชย์ 3 ชั้นเสริมกำลังด้วยเพอร์โตรซีเมนต์และตะแกรงเหล็กฟลีก โอริสาสา ดีปีเพ็ญ, ไพบูลย์ ปัญญาภรณ์, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	1723
กลุ่มย่อยที่ 2 วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี	
การศึกษาประดิษฐ์ผลของครีมสารสกัดนมคึ่งในการรักษาสิว	
จิตร์ ขอบวรวงศ์, ไพบูลย์ รัมภีเยธ์, วิชูร จุลตันนากรณ์, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.....	1735
เครื่องควบคุมการปรับมุมแบบอัตโนมัติของเซลล์แสงอาทิตย์ด้วยวิธีติดตามแบบแกนๆ	
ธเนศ ตั้งจิตเจริญเดช, บุญญฤทธิ์ เนื่องพลี, ชัชวาล อ้อทอง, สุนันทา ศรีเมือง, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.....	1746
การพยากรณ์ค่าสินไหemptationของการประกันกัชชอลน์ในประเทศไทยใช้ตัวแบบพสม PEGELS-ARIMA	
นิศา แก้วหวานย์, ชุดา อู่ศรีวงศ์, พิชญ์สินี วัฒนธรรม, อภิสรา บุญวิเศษ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	1755
การศึกษาผลกระทบของตัวแปรปรับค่าแรงดึงดูดระหว่างของไหล-ของแข็ง และ ของไหล-ของไหล ของแบบจำลอง	
เชิงโมเลกุลต่อการดูดซับแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ใน MIL-100 (Cr) ปองพล ธีระชาติวงศ์, นิกน กล่มเกลี้ยง, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	1766
สมศักดิ์ สุภัสทธิ์รัตน์, ศุภย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ.....	1776
การทัดนาฬิกกษัตรีเส้นหนึ่งโดยรวม	
ปัทมา สุภาพล, วิริญช์ชญา พวงพิมาย, น้ำฝน ไวยวงศ์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.....	1785
ภาวะโลกร้อน: สาเหตุ ผลกระทบ และแนวทางการแก้ปัญหา	
มนนากา เทพสุค, มหาวิทยาลัยศรีปทุม	1793
การวิเคราะห์การตัดกุ่มจังหวัดในประเทศไทยที่เกิดขึ้นติดตามรายงานทางนัก	
วรรณพร ขันโภภัส, รัตนภรณ์ โภคราภิภา, ศิรดา ธรรมวัฒน์เรืองโรจน์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.....	1803
การพัฒนาผลิตภัณฑ์เย็บมุเรียนไวรื้นค่าด้วยการใช้สารให้ความหวานทดแทน	
วิศวชนน์ นิลอนนท์, ถุงพร พุทธนี, สุพร สังข์สุวรรณ, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	1813
คุณภาพน้ำและคุณต่อกันในน้ำบ่อเตี้ยงปานิลดแดง ดำเนล่องลงกุ่ม สำเภาต้นนาคร จังหวัดสระแก้ว	
สาลินี ศรีวงศ์ชัย, ธัญชนก ชำบุน, ภาณุพรวณ์ ไชยประเทศ, จักรพันธ์ นาน่วม, มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสาระแก้ว รุจิรัตน์ กิจเดชพงษ์ ไฟโรมัน, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	1823
รุ่ง โรจน์ แสงสุขุมลักษณ์, บริษัท เมนจ์ อ โกรเก็ท จำกัด	1834
การออกแบบและพัฒนารูปแบบเพอร์ฟอร์มิเนอร์จากเศษไม้สัก	
สิงหา ปราบมก., มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์	1845
การเบรี่ยนเพิ่บความรู้ทางโภชนาการเขตติดและพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่เดี่ยงค่อการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรังของผู้สูงอายุ	
สุภาสินี ศิลป์สาคร, สุนันท์ สีสังข์, การดี เต็มเจริญ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชาติราช	1845
แบบจำลองกำหนดการเชิงจำนวนเต็มที่ถูกปรับปรุงสำหรับการแก้ปัญหาการจัดสัมนาทางเดินรถโรงเรียน	
อัญชิรา เด็กบูรพา, เอื้ออาเร บุญเพ็ม, วุฒิพล ลินธุนาوارัตน์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	1845

คณะกรรมการจัดงานประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ครั้งที่ 15 ประจำปี 2563

1. ที่ปรึกษา

(1) อธิการบดี	ที่ปรึกษา
(2) ที่ปรึกษามหาวิทยาลัย	ที่ปรึกษา
(3) รองอธิการบดี	ที่ปรึกษา
(4) ผู้ช่วยอธิการบดี	ที่ปรึกษา

2. คณะกรรมการจัดประชุม

(1) รองศาสตราจารย์ กัลยากรณ์ ปานมะเริง (มหาวิทยาลัยศรีปทุม)	ประธาน
(2) รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต ฤทธิ์อ่อน (มหาวิทยาลัยศรีปทุม)	รองประธาน
(3) ศาสตราจารย์ ดร.สมปอง คด้ายหนองสรวง (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม: สกสว.)	กรรมการ
(4) ศาสตราจารย์ ดร.สุทธิชัย อัษสะบำรุงรัตน์ (บัณฑิตศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย: บวท.)	กรรมการ
(5) ดร.คมศร วงศ์รักษยา (สมาคมวิจัยสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย)	กรรมการ
(6) ดร.อภิพพ แซ่โล้ว (เครือข่ายวิจัยประชาชื่น)	กรรมการ
(7) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติ มงคลชัยอรัญญา (เครือข่ายวิชาการด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์)	กรรมการ
(8) ศาสตราจารย์กิตติคุณ เดชา บุญค้ำ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)	กรรมการ
(9) ศาสตราจารย์ ดร.ประภาส คงกิตติ์วัฒนา (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)	กรรมการ
(10) ศาสตราจารย์ ดร.นవดล เหล่าศรีพจน์ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี)	กรรมการ
(11) ศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย ยะวงศ์ประภาย (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)	กรรมการ
(12) ศาสตราจารย์ ดร.ไพบูลย์ สินカラัตน์ (มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์)	กรรมการ
(13) ศาสตราจารย์เกียรติคุณนวลจันทร์ ทัศนชัยกุล (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)	กรรมการ

(14) Prof. Dr.Howard W Combs (San José State University, USA)	กรรมการ
(15) Prof. Dr.Marina Vayndorf-Sysoeva (Sholokhov Moscow State University for the Humanities, Russia)	กรรมการ
(16) Prof. Dr.Yoshida Masami (Chiba University, Japan)	กรรมการ
(17) Prof. Dr. YoungHwan Kim (Pusan National University, Republic of Korea)	กรรมการ
(18) Dr. en C.E.T. Juan José Contreras Castillo (Universidad de Colima, Mexico)	กรรมการ
(19) รองศาสตราจารย์ ดร.สุบิน ยุรารักษ์ (มหาวิทยาลัยศรีปทุม)	เดখานุการ

3. คณะกรรมการอำนวยการ

(1) รองอธิการบดี (ด้านวิจัย)	ประธาน
(2) รองอธิการบดี วิทยาเขตชลบุรี	รองประธาน
(3) รองอธิการบดี วิทยาเขตขอนแก่น	รองประธาน
(4) ผู้ช่วยอธิการบดีทุกคน	กรรมการ
(5) คณบดีทุกคณะ	กรรมการ
(6) ผู้อำนวยการสำนักวิชาศึกษาทั่วไป	กรรมการ
(7) ผู้อำนวยการวิทยาลัยนานาชาติ	กรรมการ
(8) ผู้อำนวยการกลุ่มงานทุกกลุ่ม	กรรมการ
(9) ผู้อำนวยการหลักสูตรทุกหลักสูตร	กรรมการ
(10) ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมและพัฒนางานวิจัย	เดখานุการ

4. คณะกรรมการพิจารณาผลงาน

(1) รองศาสตราจารย์ ดร.สุบิน ยุรารักษ์	ประธาน
(2) รองศาสตราจารย์ ดร.ไพบูลย์ ปัญญา cascade	รองประธาน
(3) รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต อุ่น	กรรมการ
(4) รองศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ ชัยกิจอุราใจ	กรรมการ
(5) รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะกร หวังมหาพร	กรรมการ
(6) รองศาสตราจารย์ ปีหมาย โภเมນท์จำรัส	กรรมการ
(7) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดากรรณ์ สินจรรญศักดิ์	กรรมการ
(3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ สิทธิจิรพัฒน์	กรรมการ
(4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัฒตรา ศรีญาณลักษณ์	กรรมการ
(5) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราดี มณีรัตน์	กรรมการ
(6) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สินจินดาวงศ์	กรรมการ
(7) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิติศ อินทมาโน	กรรมการ

(8)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพบูลย์ สุขวิจิตร บาร์	กรรมการ
(9)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วสันต์ สุติญาณณิ	กรรมการ
(10)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรากร ใช้เทียมวงศ์	กรรมการ
(11)	ดร. ชานนท์ วัสดิ์ชนก	กรรมการ
(12)	นางสาวอรักษ์ สุขแก้ว	เลขานุการ
(13)	นางสาวนลินี กາลสุวรรณ	ผู้ช่วยเลขานุการ

5. คณะกรรมการประชาสัมพันธ์ ศิลปกรรม จัดพิมพ์เอกสาร และจัดทำรายงานสืบเนื่อง

การประชุมวิชาการ (CD-Proceedings)

(1)	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกิจการสัมพันธ์	ประธาน
(2)	ผู้อำนวยการสำนักงานประชาสัมพันธ์	รองประธาน
(3)	บุคลากรสำนักงานประชาสัมพันธ์ทุกคน	กรรมการ
(4)	บุคลากรงานกราฟิกและศิลปกรรมทุกคน	กรรมการ
(5)	บุคลากรโรงพิมพ์ทุกคน	กรรมการ
(6)	นางชวณี ชื่นเกิดลาภ	เลขานุการ

6. คณะกรรมการจัดทำและดูแล Website การประชุมวิชาการ

(1)	ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ประธาน
(2)	เจ้าหน้าที่ศูนย์ ICT ทุกคน	กรรมการ
(3)	นายวิรุฬห์ ศัสดุระ	เลขานุการ

7. คณะกรรมการฝ่ายอาคารและสถานที่

(1)	นายภาคภูมิ อรรถกฤติพิพัฒน์	ประธาน
(2)	นายปิยะศักดิ์ รัตนภักดิ์	รองประธาน
(3)	นายเศกสรรค์ เสียงเพราะ	กรรมการ
(4)	นายสมบูรณ์ แสงอินทร์	กรรมการ
(5)	นางสาวยอดสร้อย มงคลเจริญ	กรรมการ
(6)	นายเสน่ห์ เพ็มพรหมมา	กรรมการ
(7)	นายสมหมาย เอี่ยมสถาน	กรรมการ
(8)	นายดาวลักษ์ศักดิ์ กลด้ำเรียว	กรรมการ
(9)	นายอานันท์ บุญสอน	กรรมการ
(10)	นางสาวสุพัตรา ปั้นไสوا	กรรมการ
(11)	นางวินิต ชมจำปี	เลขานุการ
(12)	นายธงชัย เอี่ยมทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ

8. คณะกรรมการฝ่ายจัดเลี้ยง

(1)	คณบดีวิทยาลัยการท่องเที่ยวและบริการ	ประธาน
(2)	นางเตือนใจ ศรีจะว่า	กรรมการ
(3)	นางสาวดวงเดือน อาจสมบูรณ์	กรรมการ
(4)	นายวันชัย ชีวะกalinศักดิ์	กรรมการ

(5)	นางสาวชญาณิศา วงศ์พันธุ์	กรรมการ
(6)	ดร.ทศตะวัน ด่วนตระกูลศิลป์	กรรมการ
(7)	นางสาวณัฐรุณ เผ่าพันธุ์	กรรมการ
(8)	นางสาวพัชรียา วิภาสเศรษฐี	กรรมการ
(9)	นางสาวปวีดา สามัญเขตกรรร.	กรรมการ
(10)	นางสุวิมล คงไวย	กรรมการ
(11)	นางสาวขวัญคลา สารานาค	กรรมการ
(12)	นางสาวนิชาภัทร์ ติวงศ์	กรรมการ
(13)	นางสาวพิรยา สุกิจเจ	กรรมการและเลขานุการ
(14)	นางจันทร์สม พุทธวงศ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
(15)	นางสาวทักษนิย์ อิ่งประทานพร	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

9. คณะกรรมการฝ่ายบริการเทคโนโลยี แสง เสียง โถททัศนูปกรณ์

(1)	ผู้อำนวยการกลุ่มงานโครงสร้างพื้นฐาน	ประธาน
(2)	ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รองประธาน
(3)	ผู้อำนวยการศูนย์มีเดีย	รองประธาน
(4)	เจ้าหน้าที่ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทุกคน	กรรมการ
(5)	เจ้าหน้าที่ศูนย์มีเดียทุกคน	กรรมการ
(6)	ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์มีเดีย ด้านงานผลิต	เลขานุการ

10. คณะกรรมการฝ่ายต้อนรับ ลงทะเบียน และประเมินผล

(1)	ผู้อำนวยการสำนักวิชาศึกษาทั่วไป	ประธาน
(2)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิษฐา ชัยรัตนารบรรณ	รองประธาน
(3)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนวย วงศ์จิณ	กรรมการ
(4)	นางวนิเพญ ลงชันต์	กรรมการ
(5)	นายมนงค์ ชนาวงศ์สุตร	กรรมการ
(6)	นางสาวอัณณัชญาณ์ อนันตภานันท์	กรรมการ
(7)	นางสาวกัทรภรณ์ ศรีบุญย์	กรรมการและเลขานุการ

11. คณะกรรมการฝ่ายพิธีการ

(1)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพบูลย์ สุขวิจิตร บำรุง	ประธาน
(2)	นางสาวรัตติยา กิตคริส	กรรมการและเลขานุการ

**รายงานผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ
การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 15 ประจำปี 2563**

ศาสตราจารย์ ดร. โภกสุน จันทร์ศรี	มหาวิทยาลัยศรีนเครินทร์วิโรฒ
ศาสตราจารย์ ดร. สอนอง เอกสิทธิ์	อุพัลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศาสตราจารย์ ดร. นవดด เหล่าศิริพจน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ศาสตราจารย์พิชัยรุ๊ง ดร. จำเนียร วงศ์ครุฑ์	Far East University, South Korea
รองศาสตราจารย์ ดร. กีรติ ชัยกุลค์รี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
รองศาสตราจารย์ ดร. จรัศดา อินทร์ทัศน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
รองศาสตราจารย์ ดร. จันทนนา วัฒนาภานุจนะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิวาสราชนครินทร์
รองศาสตราจารย์ ดร. จินตนา สาหทองคำ	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
รองศาสตราจารย์ ดร. จินตเวร คล้ายสังข์	อุพัลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร. ฉลธิศ ดาวรักษ์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
รองศาสตราจารย์ ดร. ชาติชาย อิสรัมย์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
รองศาสตราจารย์ ดร. ณรงค์ อุย้อนอน	มหาวิทยาลัยราชภัฏวัฒนาภูรี
รองศาสตราจารย์ ดร. ธันยวิช วิเชียรพันธ์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
รองศาสตราจารย์ ดร. นิตยา วงศ์กินนันท์วัฒนา	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร. ประพนธ์ เวียรากุล	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
รองศาสตราจารย์ ดร. ปรีyanุช อกนิษฐ์ โยภากัส	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร. ปิยะกร หวังน้ำพา	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
รองศาสตราจารย์ ดร. พุฒิพงศ์ สุขสว่าง	มหาวิทยาลัยนูรพา
รองศาสตราจารย์ ดร. กัทรวดี มากนี	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
รองศาสตราจารย์ ดร. ยศคักดี โภกไศยakanan	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวลาดกระบัง
รองศาสตราจารย์ ดร. เยาวนารถ พันธุ์เพ็ง	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
รองศาสตราจารย์ ดร. โยชิน แสงวงศ์	มหาวิทยาลัยมหิดล
รองศาสตราจารย์ ดร. วศิน อิงคพัฒนาภูด	มหาวิทยาลัยศิลปากร
รองศาสตราจารย์ ดร. วิชิต อุ่อื้น	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
รองศาสตราจารย์ ดร. สกนธิ ภู่งามดี	นักวิชาการอิสระ
รองศาสตราจารย์ ดร. สavit พงศ์วัชร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
รองศาสตราจารย์ ดร. สุจาริต คูณชนกุลวงศ์	อุพัลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร. สุทัศน์ ลีลาทิววัฒน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
รองศาสตราจารย์ ดร. สุนิษ เหมะประทิพธ์	มหาวิทยาลัยศรีนเครินทร์วิโรฒ
รองศาสตราจารย์ ดร. สุบิน ยุรารักษ์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
รองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ ฉิมະสังคนันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิวาสราชนครินทร์
รองศาสตราจารย์ ดร. อัศมน์เดช วนิชชินรักษ์	มหาวิทยาลัยนิคม
รองศาสตราจารย์ ดร. อัศวิน แสงพิกุล	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ. ดร.นีชัย สีเจริญ	โรงเรียนนายร้อยคำราจร
รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.หณึง ดร.ทิมพ์ เกษยโภนด	วิทยาลัยพยาบาลคำราจร
รองศาสตราจารย์ นฤมล ปืนโต	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รองศาสตราจารย์ รุ่งฤทธิ์ แพลงค์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์
รองศาสตราจารย์ สถาพรชาติกุน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
รองศาสตราจารย์ อันันต์ เพียรวัฒนกุลชัย	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
รองศาสตราจารย์ เอกธิดา เสริมทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ อัญวัฒนา	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันยารัตน์ ศรีวิสทิยกุล	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยารัตน์ ชีระชนชัยกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏกูเก็ต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงไกร ลังจะหาดใหญ่	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิษฐา ชัยรัตนการวรรณ	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปษะทอง	มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา ป่าปดดา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลธิศ เอี่ยมราโชพิกุล	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวลดิศ มนีศรี	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชื่องนาง วิพุธานพวงศ์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณกุณ ธรรมณีติญาณ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐุ์ฤทธิ์ ชนกเวสสิกิติ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐสพันธ์ ไผ่พันธ์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เด่นชัย วรเดชจำเริญ	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพฤทธิ์ บักกิตวัฒนาวงศ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนา สุขварี	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรรมศักดิ์ เสนานิตร	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนินี ณัศรี	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิพัทธ์ จงสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ สิทธิชัยรพัฒน์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพรรณ สวัสดิสิงห์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรวรรณ นันทแพศย์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พินพพร โสัววัฒนกุล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพบูลย์ สุขวิจิตร บาร์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทร์วิทย์ อัญวัฒนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุพวรรณ นังคลากิวัฒน์	มหาวิทยาลัยนครพนม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวนุช กุลatic	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัฐสกุล แก่นแก้ว	

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ ครุจิต	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรภรณ์ ไถ่ยามา	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ สุติญาณณี	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันทนีย์ บางเสน	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย โยภาวงศ์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ กรวยสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สาระพัด	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร ลินจินดาวงศ์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัยพันธ์ สุนทรพิพิช	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อติเทพ แจ้งนาลา	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัยรัตน์ เมืองเสน	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชนกร ณรงค์กานนิช	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชนกัล พรมนวัฒนกัล	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วราภรณ์ ใจเทียนวงศ์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันวิสา ด่วนตะกูลศิลป์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุภาวดี อะมะณี	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อำนาจ วงศ์เจน	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ดร.เกียรติศักดิ์ สกุลพันธ์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ดร.มัตตรวัฒน์ โพธะไวศยะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ดร.ชา南นท์ วาสิงหน	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ดร.ชิตพงษ์ อัยดาnanท	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ดร.เชษฐ์กฤณ ปัญญาวัชรวงศ์	วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
ดร.ณัฏก์ทรงศญา เศรษฐ์โชติสมบัติ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ดร.ธงชัย จีระดิษฐ์	บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)
ดร.ธนกฤษ ภู่มาดา	มหาวิทยาลัยสังขlabanครินทร์
ดร.ธนกร เอี่ยมปาน	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ดร.ประกอบ ชาติกุลต์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ดร.พีร วงศ์อุปรacha	มหาวิทยาลัยบูรพา
ดร.พุฒิพงศ์ หุ่นโถgapaph	สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีสัมภាលาย 1
ดร.รุ่งทิวา วงศ์ประชา	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ดร.วรสรวง ดวงจินดา	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ดร.วิชชุกร ทองหล่อ	มหาวิทยาลัยศรีนคินทร์วิโรฒ
ดร.สมทบ สุจิตราณ	มหาวิทยาลัยมหิดล
ดร.สุรีย์คาย พลวัน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
นavaอาภาสเอก (พ) วิพล สุขวิลัย	โรงเรียนเตรียมทหาร